

Ve Şimdi yıl 1432

Yeni bir hicrî yıla daha girdik. Bu demektir ki, kıyamete bir adım daha yaklaŐtık. DiriliŐ gününe doğru bir adım daha attık. Allah'ın huzuruna yükselmeye bir soluk daha aldık. Âhir zaman selinin içinde bazen boğularak, bazen çıkararak yüzüyoruz. Őükür ki, boğulduğumuzda elimizden tutan bir ıŐık pınarı var. Bu ıŐık pınarı dünyanın elinden tutmaya kabiliyetli ve yetkili. Elini dünyaya uzatmıŐ; el verene el veriyor. El vermeyen, âhir zamanın gürültüsü patırtısı içinde kaybolup gidiyor!

Hiç Őüphesiz herkesin kıyameti, kendi ecelidir. Eceliniz geldi mi, siz âlem-i berzaha geçersiniz. Fakat âlem-i berzaha da olsa, büyük kıyamet insanı müteessir ediyor. Bediüzzaman'ın ifadesiyle, bâkî ruhlar kıyametin kopuŐundan derecelerine göre müteessir olurlar. "Melâikelerin tecelliyât-ı kahriyede kendilerine göre müteessir oldukları gibi müteessir olurlar. Nasıl ki bir insan, sıcak bir yerde iken, hariçte kar ve tipi içinde titreyenleri görse, akıl ve vicdan itibarıyla müteessir olur. Öyle de, zîŐuur olan ervah-ı bakiye, kâinatla alâkadar oldukları için, kâinatın hâdisat-ı azîmesinden, derecelerine göre müteessir olmalarını; ehl-i azap ise elemkârâne, ehl-i saadet ise hayretkârâne, istiğrabkârâne, belki bir cihette istibŐarkârâne teessüratları bulunmasını, iŐârât-ı Kur'âniye gösteriyor. Zira Kur'ân-ı Hakîm, her zaman kıyametin acaibini tehdit suretinde zikrediyor, 'Göreceksiniz' diyor. Hâlbuki cism-i insânî ile onu görenler, kıyamete yetişenlerdir. Demek, kabirde cesetleri çürüyen ervahların da o tehdid-i Kur'âniyeden hisseleri var." 1

Geride bıraktığımız koca 1431 yılda İslâmiyet rüŐtünü ve büyüklüğünü dünyaya ispat etti. Mesajını dünyaya bildirdi. Tebliđini dünyaya sundu. İslâmiyet'i dağ baŐındaki kurtlara ve kuŐlara kadar herkes duydu. Kabul etmiŐtir veya etmemiŐtir. O kiŐinin kendi bileceği iŐtir. Ama İslâmiyet tebliğini yapmıŐtır ve yapmaya da devam ediyor.

Sesini sağır sultana duyurmuştur. Mahşerdeki büyük yargılama için, esas olan da budur! Esasen Kur'ân bu tebliğ meselesinin ruhlar henüz yaratılırken yapılmaya başlandığını bildiriyor: "Hani Rabbin (ezelde) Âdemoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' demişti. Onlar da, 'Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)' demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, 'Biz bundan habersizdik' dememeniz içindir." 2 Tebliğ bilâhare peyderpey gönderilen Peygamberlerle gerçekleşmiştir.

Müslümanlar 1431 yıldan beri İslâmiyet'in nimetini çok gördüler. Dünyaya da tattırdılar. İslâmiyet onların bahtlarını açtı; ilimde, fende, felsefede, medeniyette, terakkîde dünyaya üstad eyledi, dünyada çağlar bitirdi, çağlar başlattı. Dünyayı islâh eyledi. Müslümanlar güçlü olduğu devirlerde ilimde, adalette, medeniyette dünya medeniyetine değer kattı. Bugün dünya medeniyeti İslâmiyet'in 1431 yıldan beri kattığı değerlerle ileri medeniyeti yakalamıştır. Müslüman ülkelerin bugün sıkıntılar içinde olmaları bu sonucu değiştirmez. İslâmiyet, son din olarak bir mahşer terazisi olma üstünlüğünü 1431 yıldan beri bütün dünyaya gösterdi.

Oysa 1431 yıldan beri İslâmiyet'in arkasına nice İslâm düşmanı Süraka'lar düşmüştü! Bir açık, bir boşluk arayan... İslâm'ı yıkmak için dört elle yıkım çeteleri az çalışmadı. Ama her birisi pişman ve perişan şekilde sonunda işten el çekti. Müslüman'ların saltanatını zaman zaman yıkmayı başardılar. Çünkü Müslüman'lar neticede insandırlar; hatadan berî olamazlar. Ama din olarak İslâmiyet her sadmede, her badirede hep güçlenerek çıktı. Düşmanını, Süraka gibi bitkin ve çaresiz bıraktı!

Süraka'yı hatırlarsınız; Peygamber Efendimiz'in (asm) hicreti esnasında müşrikler adına düşmanlığını son sergileyen takipçidir. Çaresiz kalmıştır. Kendisini dinleyelim: "Atıma bindim ve dörtnala sürdüm. Muhammed ile arkadaşına yaklaştım. Fakat atım sürçtü ve ben de atımdan düştüm. Hemen toparlanıp kalktım. Atıma bindim. Atımı yine dörtnala sürdüm. Muhammed ile arkadaşına yaklaştım. Öyle ki, Resûlullah'ın (asm) bir şeyler okuduğunu işittim. Fakat arkasına dönüp bakmıyordu. Ebû Bekir (ra) ise çok bakınıyordu. Birden atımın ayakları kum içine saplandı. Dizlerine kadar batmıştı. Attan düştüm. Sonra kalkıp hayvanı kaldırmaya zorladım. At kalkmaya çalışıyordu, fakat ayağını kumdan çıkaramıyordu. Hayvan kalkıp durunca da, iki ayağının saplandığı yerden göğe doğru ateş dumanı gibi bir duman yükseldi ve dağıldı. Artık ben Muhammed ile arkadaşına, çaresiz, 'El-eman! Bana eman verin! Peşinizi bırakacağım!'SS diye haykırdım." 3

Ve şimdi yıl 1432. Bediüzzaman'ın haykırışı kulaklarımızda daha çok çınlamaya başladı: "Şu istikbal inkılâbâtı içinde en yüksek gür sada İslâmiyet'in sadası olacaktır!"

Yeni bir hicrî yıla daha girdik. Âlem-i İslâm için hayırlara, yeni inkişâflara, yeni birlik ve beraberliklere, yeni kucaklaşmalara ve kaynaşmalara, ittihad-ı İslâm gibi nice hayırlı kapıların açılmasına vesile olmasını Rabb-i Rahim'den niyaz ediyorum.

DUÂ

Ey Aliyy-i Metîn! Bizi dinimize müdrik kıl! Bizi kulluğuna vakıf eyle! Bizi Muhammed aleyhissalâtü vesselâmın ümmeti olmakla şereflendir! İslâmiyet'in tahtını gönlümüze yerleştir! Dünyanın bahtını İslâmiyet'le aç! Yeni hicri yılı hakkımızda hayırlı eyle! İslâm'ın ve Müslümanların muîni ol! Âmin!

Dipnotlar:

1- Mektubat, s. 61.

2- Araf Sûresi: 172.

3- Buhârî, 10/1555.